

Bilag 2.

FINANSMINISTERIET

Skattedepartementet.

Den 16. april 1971.

**Notat om almindelig indkomstbeskatning af fortjeneste ved salg af skibsanpart
inden 5 år efter købet.**

I forbindelse med lovforslaget om ændring af lov om særlig indkomstskat er der ønsket et notat, der belyser virkningerne af en regel om, at der skal betales almindelig indkomstskat, hvis en anpart i et skib afhændes inden en nærmere fastsat frist, f. eks. 5 år efter købet af anparten.

Regner man med, at de tilfælde, hvor der efter gældende lov betales almindelig indkomstskat af fortjenesten, skulle holdes uden for den nævnte regel, vil ordningen ikke få betydning, når den virksomhed, hvortil skibet (skibsanparten) hører, fortsætter efter salget. Efter de gældende regler er det nemlig kun, når salget sker i forbindelse med afhændelse, afståelse eller opgivelse af virksomheden, at fortjenesten beskattes som særlig indkomst, jfr. § 2, nr. 1, i lov om særlig indkomstskat sammenholdt med afskrivningslovens § 6. Hvis virksomheden fortsætter, trækkes salgssummen fra den samlede saldoværdi for virksomhedens skibe; det formindsker afskrivningerne i de kommende år med den virkning, at fortjenesten bliver beskattet som almindelig indkomst i løbet af flere år.

Tilhørte den solgte skibsanpart et aktieselskab, er det uden praktisk betydning, om fortjenesten anses for almindelig eller for særlig indkomst. Aktieselskabernes indtægter beskattes nemlig efter selskabsskatteloven, hvad enten det drejer sig om almindelig eller særlig indkomst.

Med hensyn til de tilfælde, der herefter ville blive berørt af reglen, bemærkes:

Til støtte for en regel om almindelig indkomstbeskatning ved salg inden for en kor-

tere tidsfrist (f. eks. 5 år) kan det tænkes anført, at de gældende afskrivningsregler giver adgang til ret rummelige afskrivninger i de første år, efter at skatteyderen har investeret i et skib eller en skibsanpart. Sælges skibet (anparten) med fortjeneste efter forholdsvis kort tids forløb, kan der derfor være en vis formodning for, at fortjenesten i væsentlig grad skyldes, at de første års afskrivninger har været større end den værdiforringelse, skibet i disse år har været udsat for på grund af såkaldt teknisk-økonomisk forældelse. Sælges skibet først efter længere tids forløb, er der derimod en vis sandsynlighed for, at fortjenesten i højere grad kan henføres til andre forhold. Selv om skatteyderen har foretaget forholdsvis store afskrivninger de første år, må man nemlig regne med, at den teknisk-økonomiske forældelse indhenter afskrivningerne, efterhånden som besiddelsestiden bliver længere.

Imod en regel af det omtalte indhold kan anføres, at den i modsætning til lovforslaget ikke blot vil berøre tilfælde, hvor skatteydere anpart i skibet er under en fjerdedel, men også tilfælde, hvor han har en større anpart (uden dog at være ene-ejer). Risikoen for, at reglen får en utilsigtet uheldig virkning for skibsfarten og skibsværftsindustrien, vil derfor være større.

Det kan endvidere anføres, at en afgrænsning efter et vist åremål (f. eks. 5 år) kan være noget lettere at komme uden om end en afgrænsning efter anpartens størrelse. Hvis skatteyderen venter 5 år og 1 dag med at sælge skibet, vil han således ikke blive berørt af en eventuel 5 års regel. Omvendt